

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCVI. — Izdan in razposlan dne 3. oktobra 1908.

Vsebina: (Št. 205 in 206.) 205. Ukaz o redu rigorozov za doseg doktorata živinozdravništva na živinozdravniških visokih šolah. — 206. Ukaz o uvedbi učnin na živinozdravniških visokih šolah.

205.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk z dne 14. septembra 1908. l.

o redu rigorozov za doseg doktorata živinozdravništva na živinozdravniških visokih šolah.

Na podstavi Najvišjega sklepa z dne 5. septembra 1908. l. se gledé dosege doktorata živinozdravništva na živinozdravniških visokih šolah v porazumu s c. kr. poljedelskim ministrstvom in gledé c. in kr. živinozdravniške visoke šole na Dunaju hkratu v porazumu s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom ukazuje tako:

§ 1.

Da se doseže doktorat živinozdravništva (*Doctor medicinae veterinariae*) na kaki živinozdravniški visoki šoli v državnem zboru zastopanih kraljevin in dežel, je treba poleg poprej dobljenega tukaj veljavnega diploma kakor živinozdravnik predložiti znanstveno razpravo (disertacijo) o svobodno izvoljeni temi iz področja veterinarskih znanosti ter opraviti strogo preskušnjo (rigoroz).

Z disertacijo in z rigorozom naj se dokaže, da je diplomirani živinozdravnik usposobljen tudi za

samostojno znanstveno raziskovanje na polju veterinarske medicine.

Le kazuistična poročila ali kompilatorska dela se ne morejo sprejemati za disertacije.

§ 2.

Diplomirani živinozdravniki, ki hočejo doseči doktorat živinozdravništva, morajo vložiti prošnjo na rektoratu živinozdravniške visoke šole in priložiti naslednje priloge:

- a) Krstni ali rojstveni list;
- b) zrelostno izpričevalo gimnazija ali realke, na čigar podlagi je bil kdo vzprejet v živinozdravniški nauk na visoki šoli;
- c) absolutorij o živinozdravniškem nauku na visoki šoli;
- d) živinozdravniški diplom;
- e) *curriculum vitae* z razložbo študija in eventualno z izpričevali o strokovnoznanstvenem delovanju v zavodih, laboratorijih i. e.;
- f) v učnem jeziku živinozdravniške visoke šole pisano ali tiskano disertacijo (§ 1), ki jo je po izjavi s častno besedo sestavil kandidat sam.

§ 3.

V prošnji za pripustitev k doktoratu je nadalje oznameniti dve veterinarskomedicinski stroki, iz katerih hoče biti kandidat poleg stroke, ki se tiče disertacije, preskušan pri rigorozu (§ 7). Pri tem se mora izbrati iz vsake izmed obeh naslednjih strokovnih skupin ena stroka:

I. Strokovna skupina: anatomija; fiziologija; histologija in embriologija; medicinska kemija; farmakologija s farmakognozijo, toksikologijo in znanstvom o receptih; obča patologija (parazitoslovje); patološka anatomija; bakteriologija;

II. strokovna skupina: nauk o živalski produkciji; posebna patologija in terapija; nauk o kužnih boleznih; kirurgija z zdravilstvom oči; porodničarstvo; sodno živinozdravništvo in veterinarska policija; higijena mesa.

Obče naravoslovne stroke (kemija, fizika, botanika, zoologija) se ne morejo izbrati za preskusne predmete.

§ 4.

Rektor živinozdravniške visoke šole odkaže, ko je sprejel prošnjo (§ 2), predloženo disertacijo dvema poročevalcema, da izrečeta svoje mnenje, in sicer rednim ali izrednim profesorjem ali honorarnim docentom visoke šole za stroko, ki se tiče disertacije, ali za bližnjo sorodno stroko.

Za izrek mnenj naj določi rektor primeren rok.

Na podstavi podanih pismenih mnenj sklepa profesorski zbor živinozdravniške visoke šole o aprobaciji disertacije in disertacija naj velja samo tedaj za sprejeto, ako sta se vsaj dve tretjini udov profesorskega zbora izrekli zanjo.

Aprobirana razprava se sme samo tedaj objaviti kakor doktorska disertacija, ako je profesorski zbor izrečno spoznal, da je pripravna za to. V tem primeru je rektoratu izročiti 50 tiskanih izvodov.

§ 5.

Ako se disertacija ne sprejme, je kandidatu dano na voljo, da na isti živinozdravniški visoki šoli izroči novo, isto ali drugo snov zadevajočo disertacijo najranije po treh mescih, in če se vnovič zavrne, šele zopet po enem letu.

Kandidatje, kojih disertacija se je tretjič zavrnila, so za vedno izključeni, da ne morejo še enkrat vložiti nove disertacije, oziroma da ne morejo doseči doktorata na živinozdravniški visoki šoli v državnem

zboru zastopanih kraljevin in dežel, ter od nostrifikacije v inozemstvu doseženega živinozdravniškega doktorata.

§ 6.

Stroga preskušnja (rigoroz), ki se mora opraviti na isti živinozdravniški visoki šoli, na kateri je bila aprobirana disertacija, se vrši ob roku, ki ga je določil rektor, pred profesorskim zborom, zbranim v sklepčnem številu v seji, ki je javna za živinozdravnike in dijake.

§ 7.

Stroga preskušnja, ki praviloma ne trajaj dalje nego dve uri, se razteza na snov aprobirane disertacije in na strokovni predmet, ki je z njo v zvezi.

Razen tega naj bosta predmet preskušnje še predmeta veterinarske medicine, ki ju je imenoval kandidat v svoji prošnji za pripustitev (§ 3).

§ 8.

Za preskuševalca pri rigorozu naj posluje vsaj eden izmed poročevalcev disertacije (§ 4) ter še dva zastopnika obeh izbranih ali najbližje sorodnih preskusnih predmetov (§ 3 in 7); pa tudi rektorju in vsakemu udu profesorskega zbora je dano na voljo, staviti kandidatu vprašanja iz preskusnih predmetov.

§ 9.

Po sklepu preskusnega dejanja naj se profesorski zbor v nejavni seji posvetuje in sklepa o skupnem uspehu preskušnje.

Glasovanje, ki se vrši na predlog posameznih preskuševalcev in vštevši rektorjev glas z navadno večino glasov, naj se glasi na „prestal z odliko“ ali „prestal“ ali „ni prestal“.

Ako cenilo „prestal z odliko“ ne dobi večine, naj se na to cenilo glaseči se glasovi prištejejo cenilo, ki se glasi na „prestal“.

Ako se glasi večina glasov na cenilo „ni prestal“, je kandidat vržen; ako se pokaže enako število glasov za cenilo „prestal“ in „ni prestal“, odloči rektorjev glas.

O vložbi in aprobaciji disertacije ter o teku in uspehu stroge preskušnje je pisati v profesorskem zboru zapisnik, v katerega je vpisati tudi sklenjeno cenilo.

§ 10.

Ako je dobil kandidat pri strogi preskušnji cenilo „ni preстал“, se pred tremi meseci ne more pripustiti k ponovljalni preskušnji.

V primeru neugodnega uspeha te ponovljalne preskušnje se kandidat vnovič ne more več pripustiti in se že po tej drugi reprobaciji kandidat izključuje po § 5, drugi odstavek.

§ 11.

Kandidate, ki niso dosegli živinozdravniškega diploma (§ 2, d), pa so po prestani srednješolski zrelostni preskušnji dalje časa znanstveno delovali na polju veterinarske medicine in morejo pokazati posebno dobra znanstvena dela na tem polju, nadalje živinozdravnike, ki so bili dosegli diplom pred uvedbo živinozdravniškega nauka na visokih šolah (ministrstveni razpis z dne 27. marca 1897. l. [drž. zak. št. 80], torej zlasti brez srednješolske zrelostne preskušnje, lahko pripusti minister za bogočastje in nauk na predlog profesorskega zbora živinozdravniške visoke šole v porazumu s poljedelskim ministrstvom izjemoma k dosegu doktorata živinozdravništva, ako izpolnijo vse druge pogoje.

§ 12.

Besedilo doktorskega diploma, ki ga podpišeta rektor živinozdravniške visoke šole in reden profesor, ki posluje za promotorja, ter postopek, ki se ga je držati pri promociji, se določita s posebnim razpisom.

§ 13.

Kadar izroči kandidat prošnjo za pripustitev (§ 2), mora plačati 40 K takse, ki pripade po enakih delih poročevalcema, ki sta postavljena, da izrečeta svoje mnenje o disertaciji (§ 3).

Ako se kandidat pripusti k strogi preskušnji, mora plačati 80 K takse, od katere dobita poročevalca (§ 3) ter nadaljnja strokovna preskuševalca (§ 7) po 10 K in pisarniški zaklad 10 K; ostanek takse za 30 K se po enakih delih porazdeli med vse tiste ude profesorskega zbora, ki so bili navzoči pri strogi preskušnji.

Za promocijo z diplomom vred je plačati 60 K takse, od katere dobé rektor živinozdravniške visoke šole 20 K, tisti ud profesorskega zbora, ki posluje za promotorja 10 K, nadalje pisarniški zaklad za izdajo diploma (tudi za nagradbo za to postav-

ljene pisarniške moči) 20 K, ostanek pa se pridržuje profesorskemu zboru, da razpolaga z njim.

§ 14.

Gledé nostrifikacije na inozemskih visokih šolah pridobljenih doktoratov živinozdravništva (veterinarskega znanstva) naj se zmislu primerno uporabljajo določila ministrstvenega ukaza z dne 6. junija 1850. l. (drž. zak. št. 240).

Možem, ki so si za živinozdravniške znanosti pridobili odlične zasluge, se lahko podeli doktorat živinozdravništva *honoris causa* držé se predpisov, obstoječih tudi za druge visoke šole.

§ 15.

Ta red rigorozov dobi moč z učnim letom 1908/1909.

Marchet s. r.

Ebenhoch s. r.

206.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk z dne 14. septembra 1908. l.

o uvedbi učnin na živinozdravniških visokih šolah.

Na podstavi Najvišjega sklepa z dne 5 septembra 1908. l. se gledé uvedbe učnin na živinozdravniških visokih šolah, in sicer gledé c. in kr. živinozdravniške visoke šole na Dunaju v porazumu s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom zaukaže tako:

§ 1.

Redni (v matici vpisani) dijaki živinozdravniških visokih šol morajo za to, da hodijo v predavanja in vaje (obvezne in ne obvezne), ki so jih vpisali, v vsakem tečaju plačati učnino, ki jo je za dijake, pripadajoči avstrijski državnim zvezi, odmeriti s petdesetimi (50) kronami, za druge dijake pa s petinsedemdesetimi (75) kronami.

Vse redne dijake živinozdravništva lahko profesorski zbor živinozdravniške visoke šole oprosti plačevanja cele ali polovične učnine, in sicer v prvem učnem tečaju, ako morejo dokazati svojo ubožnost, v nadaljnjih učnih tečajih, ako razen tega dokažejo, da se pečajo z nauki tako, da popolnoma ustreza predpisanemu učnemu načrtu in da ima dober

uspeh po izpričevalih o napredovalnih preskušnjah in o eventualno opravljenih kolokvijih.

C. in kr. vojaški veterinarski akademiki na c. in kr. živinozdravniški visoki šoli na Dunaju so oproščeni plačevanja učnine.

§ 2.

Izredni slušatelji, t. j. tisti, ki so bili pripuščeni hoditi v posamezna predavanja na živinozdravniški šoli, morajo za ta predavanja (vaje) plačevati po tri (3) krone učnine za vsako tedensko učno uro v tečaju.

Oprostitev od te učnine more podeliti profesorski zbor živinozdravniške visoke šole le izjemoma, ako je dokazana ubožnost, tedaj, ako je obiskovanje predavanj, ki jih je vpisal izreden slušatelj, v zvezi z njegovim rednim učenjem.

§ 3.

V § 1 in 2 predpisane učnine je plačati pri rektoratu živinozdravniške visoke šole za vsak tečaj naprej o priliki vpisa v predavanja.

Gledé ravnanja s prošnjami za oprostitev učnine naj se zmislu primerno uporabljajo za visoke šole veljajoči predpisi.

§ 4.

Vplačane učnine (§ 1 in 2) naj rektorat živinozdravniške visoke šole odpravi državni blagajnici.

Tiste učne osebe živinozdravniških visokih šol, ki so na podstavi doseganih predpisov dobivale kolegnine, ki so se plačevale za ne obvezna predavanja in ki so jih plačevali inozemci in izredni slušatelji, dobé za svojo osebo po povprečnem donosu zadnjih treh učnih let odmerjeno odškodnino, dokler v resnici tudi nadalje čitajo dotična predavanja.

Privatni docenti imajo pravico za svoja (ne obvezna) predavanja od slušateljev terjati primerno učnino.

§ 5.

Plačevanje učnin naj dobi moč z učnim letom 1908/1909 za tiste dijake živinozdravništva, ki vstopijo na novo.

Po tem izgubé polagoma svojo moč dosednji predpisi in sicer za c. in kr. živinozdravniško visoko šolo na Dunaju § 41 in 44 začasnega občega učnega reda za civilne dijake, ki ga je c. in kr. državno vojno ministrstvo odobrilo v porazumu z ministrstvom za bogočastje in nauk z razpisom z dne 21. oktobra 1897. l., št. 2972, za živinozdravniško visoko šolo v Levovu pa § 51 in 53 na podstavi Najvišjega sklepa z dne 22. oktobra 1902. l. z razpisom ministrstva za bogočastje in nauk z dne 4. novembra 1902. l., št. 34055, odobrenega ustava.

Marchet s. r.

Ebenhoch s. r.